

Bijlage 6. Behandeling van de adviezen bij het ministerieel besluit tot voorlopige gedeeltelijke opheffing van het ministerieel besluit van 19 december 1994 houdende de bescherming van de indikkers en toebehoren en de kolenwasserij en -zeverij inclusief toebehoren van de mijnsite van Beringen

Provincie: Limburg

Gemeente: Beringen, 4de afdeling, Koersel, 2de afdeling, sectie C

Objectnummer: 4.01/71004/146.1

Dossiernummer: 4.001/71004/102.1

Omschrijving:

Kolenwasserij, Koolmijnlaan 201

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

20 DEC. 2018

Brussel,

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

1. Adviezen uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige gedeeltelijke opheffing

1.1. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op 31 augustus 2018.

De VCOE bracht op 26 september 2018 een ongunstig advies uit over de voorlopige gedeeltelijke opheffing van de bescherming van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Behandeling van het advies:

4.a) De commissie wijst erop dat het opheffingsvoorstel niet wordt gekaderd binnen de algemene visie op de bescherming en het behoud van het mijnerfgoed in Limburg.

Het inhoudelijk dossier werd als volgt aangepast:

Aan het inhoudelijke dossier is een overzicht toegevoegd van de verschillende steenkoolmijnen in Limburg en hun huidige bewarings- en beschermingstoestand.

4.b) De commissie stelt dat het voorstel tot opheffing niet wordt geduid vanuit een visie op de Beringse steenkoolmijn als voorbeeldsite.

De ontwikkeling van de site vertrekt vanuit de bouwhistorische studie van 2004 en het masterplan dat in 2007 vervolgens werd ontwikkeld. De doelstelling van de nv be-MINE is de site te herbestemmen als een toeristisch-recreatief project, met als stedelijke functies wonen, werken, winkelen en recreatie. Deze elementen worden in het inhoudelijke dossier vermeld. Het is inderdaad zo dat be-MINE als ontwikkelaar dynamisch wil inspelen op de opportuniteiten dit zich voordoen. In een paragraaf van het inhoudelijke dossier wordt aangegeven welke onderdelen van het masterplan al werden uitgevoerd en welke onderdelen nog in ontwikkeling zijn.

De commissie vraagt zich af of na de opheffing en eventuele sloop het verhaal en de werking van de steenkoolmijn nog voldoende duidelijk zouden zijn. Het antwoord hierop is dat een substantieel deel van het complex beschermd blijft: de kolenwasserijen 2 en 4 blijven samen met de losvloer/kipzaal bestaan. Kolenwasserij 2 is reeds casco gerestaureerd en is klaar voor de invulling als museum door de provincie Limburg. Voor kolenwasserij 4 moet nog een nieuwe invulling worden gevonden. In de resterende onderdelen zullen nog productielijnen aanwezig zijn die een zicht geven op de werking van de site.

Een van de sterke punten van de huidige en toekomstige ontwikkelingen op de site van Beringen, is net dat de site ontsloten zal worden. Vandaag is de kolenwasserij vanwege veiligheidsoverwegingen niet toegankelijk. De oprichting van be-MINE Pit door de provincie Limburg, zal er voor zorgen dat de bezoeker kennis kan maken met de werking van de steenkoolmijn. De mogelijkheid om de mijn te bezoeken en te leren kennen, zorgt ervoor dat het verhaal en de erfgoedwaarden van de steenkoolmijn net beter tot hun recht zullen komen dan de afgelopen 24 jaar sinds de bescherming.

Het inhoudelijk dossier werd als volgt aangepast:

De paragraaf over de reeds verwezenlijkte en toekomstige ontwikkelingen op de site van Beringen door be-MINE wordt in het inhoudelijke dossier naar voor gehaald. Op deze manier is het voor de lezer van meet af aan duidelijk wat de richting van de ontwikkeling van de site is.

4.c) De opheffing van de bescherming wordt volgens de commissie onvoldoende gemotiveerd en onderbouwd.

De motivatie voor de opheffing van de bescherming van kolenwasserij 3 steunt inderdaad enkel op het artikel 6.2.1, 3°, met name het algemeen belang. Het artikel 6.2.1, 1° verlies van erfgoedwaarden wordt niet ingeroepen voor kolenwasserij 3. De minister bevestigde inderdaad in de schriftelijke vraag 102 van 7 december 2016 dat de beslissing in het derde addendum op de bescherming op te heffen niet steunt op een specifieke studie.

De minister stelde dat de beslissing werd genomen op basis van een voortschrijdend inzicht bij de ontwikkeling van de site. Naarmate de ontwikkeling van de mijnsite vordert, evolueren ook de inzichten met betrekking tot de praktische en financiële haalbaarheid van het behoud van de site. Zolang de visie en de doelstelling van het oorspronkelijke masterplan overeind blijven, en met name het beoogde evenwicht tussen behoud, herbestemming, sloop en nieuwbouw, alsook de integriteit van het oorspronkelijke geheel in de mate van het mogelijke gerespecteerd wordt, kunnen voor concrete ontwikkelingsmogelijkheden en -knelpunten aangepaste oplossingen worden gezocht. Het kolenwasserijencomplex maakt deel uit van een veel groter en ingewikkeld geheel, dat aanzienlijke beheers- en herbestemmingsuitdagingen met zich meebrengt, en waarin al sinds 2009 op grote schaal is geïnvesteerd. Rekening houdend met de financiële haalbaarheid van het beheer van de totale mijnsite in Beringen acht de minister het verantwoord om de afbakening van de beschermde site aan te passen aan de geëvolueerde inzichten. Een hoge investering (de cijfers staan opgesomd in het inhoudelijke dossier) om de kolenwasserij 3 te bewaren, maar niet te ontsluiten wordt maatschappelijk niet verantwoord geacht.

Voor het behoud van de rest van de mijnsite van Beringen worden aanzienlijke en succesvolle inspanningen geleverd, waarbij zelfs voor zeer complex erfgoed zoals het kolenwasserijencomplex een bevredigende oplossing is gevonden, en zelfs een representatief deel van de oorspronkelijke installatie kon worden gevrijwaard.

De motivatie voor de opheffing van kolenwasserij 3 is gebaseerd op het algemeen belang na een ruimtelijke afweging. In het MB wordt dat als volgt gemotiveerd:
"Bijna 30 jaar na de sluiting van de steenkoolmijn van Beringen, wordt een gebied van 32 hectaren voormalig industriegebied en 100.000 m² aan mijnpatrimonium terug gekoppeld aan het stedelijk weefsel door een mix van toeristische, recreatieve en woonprojecten. (...) De ontwikkeling van de site is een delicate evenwichtsoefening waarbij diverse ruimtelijke belangen worden afgewogen, met name enerzijds de conservatie, restauratie en herbestemming van erfgoed, en anderzijds het ontwikkelen van toeristische en recreatieve projecten en wooncomponenten".

Over kolenwasserij 1 en zifterij 2 merkt de commissie op dat het verlies aan erfgoedwaarden niet wordt aangetoond of gestaafd. Het verlies van erfgoedwaarden van deze twee onderdelen van het kolenwasserijencomplex werd echter aangetoond in de *Bouwhistorische nota* van 24 september 2004 door het architectenkantoor Bernard Lambert en Guido Vancoppenolle. De volgende stukken tekst zijn deels letterlijk overgenomen uit de bouwhistorische studie.

Kolenwasserij 1:

De kolenwasserij 1 werd in verschillende fases gebouwd. De eerste fase werd in 1923 door France-Focquet ontworpen. De structuur werd later grondig aangepast bij verhogingen van de kolenwasserij in 1935 en 1956. In 1927 werd de kolenwasserij 1 uitgebreid met "six tours à fines". In 1933 volgde een tweede uitbreiding (Lavoir 240 t/h - nouveaux Spitz). De spitzkasten zijn tot vandaag bewaard. De derde uitbreiding

volgde in 1934. De gevels werden aangebouwd in 1956. De bovenste kolentrechtters van deze fase werden in 1980 uitgebroken. De vierde uitbreiding in 1934 werd het "Bâtiment nord" genoemd en omvatte onder meer kolentrechtters en een drogerij. De gevels van deze uitbreiding zijn niet bewaard. De uitrusting van de drogerij verdween. In 1935 volgde de vijfde uitbreiding met een steenkruis. De uitrusting van de vijfde uitbreiding is niet bewaard. De kolenwasserij werd vervolgens in 1937 een zesde keer uitgebreid met een indikker. De installatie (Dorr-Oliver) werkte nooit goed en werd in 1951 vervangen door de indikker 1 naast de kolenwasserij (vandaag deel van het duikcentrum Todi).

In de jaren 1950 werd besloten om de oude kolenwasserij 1, die buiten dienst was gesteld door het geringe rendement en bedrijfszekerheid, te vervangen door een volledige zelfstandige wasserij. In 1956 werd de kolenwasserij 1 verhoogd en aangepast. Dit is de eerste grote renovatie van de kolenwasserij 1. Er werd een volledige nieuwe wasserij geïnstalleerd met een zeefinstallatie, stofscheiders, een wasserij voor fijne en minder fijne kolen (een reeks drew-boys). De bestaande structuren werden hiervoor ingrijpend gewijzigd. De staalstructuur boven het peil 16.750 werd volledig vervangen. Er werd bij deze verbouwing een kolenbunker uitgebroken om een ophaalschacht te maken.

De installatie van 1956 is slechts fragmentarisch bewaard. In de jaren 1980 werd de kolenwasserij 1 immers een tweede keer vernieuwd en verbouwd. De productie werd aangepast voor de productie van kolen met een laag asgehalte. Het geheel is door de aanpassing van de structuren onsamenhangend en onoverzichtelijk geworden. Er werden leidingen en transportbanden doorgetrokken over de daken en door de andere delen van de kolenwasserij. Bij het bouwen van de nieuwe transportband over de losvloer-kipzaal werden vijf kleine ruwkoolbunkers bovenin de kolenwasserij 1 afgebroken en vervangen door een grote zeef. In 1981 werd een bestaande lijn met wasbakken vervangen door een tweede lijn met drew-boys.

Van de oorspronkelijke apparatuur van kolenwasserij 1 is weinig of niets bewaard vanwege de voortdurende grondige renovaties. De structuur van de kolenwasserij 1 is bouwvallig.

Zifterij 2:

Het ontwerp van de zifterij 2 door Venot et Cie dateert van 1951-1953. De zifterij 2 werd na 1974 volledig ontruimd en gedeeltelijk gesloopt voor de plaatsing van nieuwe transportsystemen. De overblijvende delen van de zifterij zijn bouwvallig.

Voor zowel de kolenwasserij 1 als de zifterij 2 kunnen we het standpunt verdedigen dat de erfgoedwaarde verloren is gegaan.

Over de overige onderdelen (zifterij 3, assegerij, lading kolenwasserij 4, EKOL, piperack en de constructie tussen de losvloer en zifterij 2) stelt de commissie dat het onduidelijk is hoe de sloop- en saneringswerken werden gemotiveerd.

De regelgeving voor onroerend erfgoed laat een gedeeltelijke sloop van een monument toe mits een toelating verkregen wordt van de administratie. Gedeeltelijke sloop kan gaan over de afbraak van beperkte delen van een gebouw of van een volledig deel van een groter complex. De toelating kan verleend worden indien de erfgoedwaarde van de bescherming niet wezenlijk wordt aangetast. Gebouwen of delen van gebouwen zonder erfgoedwaarde kunnen gesloopt worden.

Bij het behandelen van een aanvraag zal de administratie de aangevraagde werken toetsen aan het actief- en passief behoudsbeginsel, aan de voorschriften in het

beschermingsbesluit en (indien van toepassing) aan de beheersdoelstellingen in een goedgekeurd beheersplan. De adviezen lieten sloop toe omdat er geen strijdigheid was met passiefbehoudsbeginsel of een andere direct werkende norm. De zifterij 3 was een relatief recent gebouw uit 1974. De Schlammdroger 2 (EKLO) uit 1982 eveneens. Beide gebouwen waren volledig in staal gebouwd met wanden in cellenbeton. Daarmee weken ze sterk af van de oudere delen van de kolenwasserij en waren ze storend voor de site. Uit de Assegalerij (transporteurs mobiles) tegen de kolenwasserij 4 werd alle uitrusting verwijderd. Dat gedeelte van het gebouw was bouwvallig.

Dit onderdeel van het advies heeft invloed op het ministerieel besluit. Het ministerieel besluit werd als volgt aangepast:

In de aanhef van het ministerieel besluit werd het zinsdeel "gezien de bouwtechnische staat en de bijzonder hoge instandhoudingskosten" geschrapt. Het derde addendum meldt immers enkel in algemene termen dat het behoud van kolenwasserij 3 onmogelijk is.

4.d) De commissie wijst erop dat de sloop van een monument principieel verboden is (artikel 6.4.7 Onroerenderfgoeddecreet). De commissie erkent dat de Vlaamse regering een gedeeltelijke sloop kan toestaan indien de gedeeltelijke sloop de erfgoedwaarde niet wezenlijk aantast. Volgens de commissie is aan die voorwaarde niet voldaan. De volumes zijn immers beeldbepalend voor de site. De commissie wijst erop dat er juridische stappen tegen de sloopvergunning zijn gezet. Het lijkt de commissie niet wenselijk een voorafname op deze lopende procedures te doen. Wat de reeds gesloopte volumes betreft, benadrukt de commissie dat de decretaal vastgelegde procedures niet gerespecteerd werden.

De VCOE is niet de bevoegde instantie om de beslissing te nemen over het al dan niet toelaten. Dit is een gedelegeerde bevoegdheid aan het agentschap Onroerend Erfgoed die in zijn advies de toelating verleende omdat er geen sprake was van een wezenlijke aantasting van de erfgoedwaarde. De vergunningverlener achtte het advies van het agentschap wettig en verleende een sloopvergunning. De beslissing van de vergunningverlener is het voorwerp van procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, maar is vandaag niet vernietigd.

De opheffingsprocedure staat de behandeling van de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen over het al dan niet wettig karakter van een stedenbouwkundige vergunning niet in de weg. Het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, wat die ook wordt, heeft geen invloed op de opheffingsprocedure.

Over de reeds gesloopte volumes beweert de commissie dat de decretaal vastgelegde procedures niet gerespecteerd werden. Dit is een loutere bewering zonder voorbeeld.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

4.e) De VCOE wijst erop dat er geen duidelijk herbestemmings- en ontwikkelingsscenario bestaat voor het kolenwasserij- en zeverijcomplex. De commissie vraagt of de constructie niet tijdelijk kan geconsolideerd worden in afwachting van een duidelijk toekomstscenario.

Het voorwerp van het huidige besluit is de opheffing van de bescherming van enkele onderdelen van het kolenwasserijcomplex en niet wat er nadien op deze site zal gebeuren.

We kunnen wel meegeven dat de nv be-MINE momenteel diverse pistes verkent over de invulling van de footprint van circa 55 op 60 meter die vrij zal komen door de geprojecteerde sloop van de kolenwasserijen 1 en 3. Er wordt rekening mee gehouden dat de sporenbundels onder de kolenwasserijen 1 en 3 beschermd blijven. Be-MINE wil waken over de beeldkwaliteit van het kolenwasserijcomplex. Diverse pistes zoals een recreatieve invulling, een residentiële invulling, winkels of een hotel werden multidisciplinair onderzocht. Bepaalde pistes werden inmiddels uitgesloten omdat de uitbating ervan economisch niet leefbaar is of de ontwikkeling masterplan technisch niet haalbaar is, zodat het onderzoek zich vandaag toespitst op de haalbaarheid van de overgebleven pistes. Die bevinden zich voornamelijk in de sfeer van ontspanningsactiviteiten.

De kolenwasserijen 1 en 3 louter consolideren en verval voorkomen, is een onmogelijke zaak. De gebouwen zijn momenteel niet wind- en waterdicht. Om ze louter te behouden zijn volgende ingrepen nodig: de daken herstellen, de gevel bedekken met polycarbonaatplaten en stabiliteitswerken uitvoeren. Bij het opstellen van het derde addendum bij de meerjarenovereenkomst werd geschat dat de werken voor het loutere behoud van kolenwasserij 3 samen 4,8 miljoen euro zouden bedragen. Die geëxtrapoleerde raming dateert van 2014. Vandaag zou de prijs reeds een bepaald percentage hoger liggen ten gevolge van inflatie. Voor de kolenwasserij 1 werd geen berekening gemaakt voor het loutere behoud, maar gezien het grote volume zou de kost eveneens in de miljoenen lopen (extrapolatie op basis van kolenwasserij 3).

Het is niet zinvol om dergelijke omvangrijke kosten te maken (en evenmin haalbaar voor be-MINE) om alzo de optie op behoud in de toekomst open te houden. Het is immers mogelijk dat dan binnen tien jaar moet vastgesteld worden dat er toch gesloopt moet worden en dat inmiddels miljoenen werden uitgegeven voor het behoud. Het is maatschappelijk niet verantwoord om dit geld in een onzekere toekomst te investeren. Indien de gebouwen blijven staan zonder werken om ze te consolideren, vormen ze een veiligheidsrisico voor de omgeving en voor de bezoekers van de site.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

6. 1§ De VCOE vindt het tweede plan bij het ministeriële besluit moeilijk leesbaar en merkt op dat het plan niet correct is omdat de kolenbunkers van kolenwasserij 1 ook beschermd blijven.

Het plan met de afbakening van de onderdelen van de kolenwasserij waarvan de bescherming wordt opgeheven vertoont een zekere complexiteit omdat de sporen onder de kolenwasserij 1 en kolenwasserij 3 bewaard blijven. Daarom kregen deze twee zones een donkerbruine kleur. De bescherming van de gebouwen in het roze wordt volledig opgeheven. De volledige contour van de in 1994 beschermde kolenwasserij kreeg een rode omlijsting. De legende is afleesbaar in de linkerbenedenhoek.

De kolenbunkers van kolenwasserij 1 blijven beschermd. Het gaat om de rechthoekige uitsparing aan de zuidelijke zijde van kolenwasserij 1. Daarom krijgen ze op het plan geen bijkomende kleur. Het plan geeft immers aan van welke onderdelen de bescherming wordt opgeheven. Het plan is dus wel correct. De verschillende onderdelen van de kolenwasserij worden in de nieuwe illustratie 1 in de bijlage "documentatie" bij het inhoudelijke dossier op kaart aangewezen.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

6. 2§ De commissie merkt op dat in de fotobijlage van het ministerieel besluit met de registratie van de bouwfysische toestand niet bij alle foto's duiding wordt gegeven.

De fotobijlage geeft een algemeen zicht op de toestand van de kolenwasserijen 1 en 3 en de zifterij 2. De fotobijlage vormt geen basisdocument voor verder (bouw)historisch of industrieel-archeologisch onderzoek. De eigenaar moet de erfgoedwaarden die verloren gaan documenteren. Dit materiaal moet voldoende zijn om eventueel later onderzoek op te baseren. Het heeft dus geen zin om de fotobijlage bij het ministeriële besluit verder te gaan uitwerken.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

7. 1§ Het opheffingsbesluit vraagt om de erfgoedwaarden die verloren gaan te documenteren. De documentatie en registratie van de erfgoedwaarden van kolenwasserij 1 en zifterij 2 worden niet nodig geacht omdat er geen erfgoedwaarden verloren gaan door de sloop van kolenwasserij 1 en zifterij 2. De VCOE vindt dit onvoldoende gemotiveerd.

De motivatie in het MB voor de opheffing van de bescherming van kolenwasserij 1 en zifterij 2 wordt in de aanhef als volgt geformuleerd: "De sloop van kolenwasserij 1 vormt geen wezenlijke aantasting van de erfgoedwaarde" en "De zifterij 2 beschikt niet over erfgoedwaarde". Indien deze motivatie wordt aanvaard (zie hoger in de behandeling van het advies), dan is er geen verdere argumentatie nodig dat de erfgoedwaarden niet hoeven gedocumenteerd te worden. Die erfgoedwaarde is er namelijk niet in deze twee onderdelen van het beschermde kolenwasserijencomplex.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

7. 2§ De commissie meent dat de bijlage met de richtlijnen voor het documenteren van de erfgoedwaarden van kolenwasserij 3 onvoldoende garanties geeft dat het eindresultaat hanteerbaar zal zijn voor toekomstig onderzoek.

Het belangrijkste aan de richtlijnen is dat het de eigenaars verplicht om grondige documentatie over de site aan te leggen. De enige stap die verder kan gezet worden, is een 3D-scan van de gebouwen. Mijn diensten hebben ervaring opgedaan met deze techniek bij de documentatie van de graansilo's van Samga in Antwerpen. De interpreteerbaarheid van deze puntenwolk in ruimtes die vaak vol met materiaal staan gepakt is daar niet zo gemakkelijk gebleken.

De documentatie die aan de eigenaar wordt gevraagd, met name de plannen, gevelopnames en gedetailleerde foto's staan als documentatie niet alleen. Het architectenbureau Lambert-Vancoppenolle deed in 2004 reeds de bouwhistorische studie van de kolenwasserij. Daarbij werden ook de installaties bekeken. De bouwhistorische studie geeft in combinatie met de plannen, gevelbeelden en fotografische registratie een voldoende sterk beeld van de kolenwasserij, haar historische ontwikkeling, installaties en werking.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

8. Het lijkt de commissie wenselijk om het oorspronkelijke beschermingsbesluit verder te verfijnen, onder andere met een duiding van de erfgoedwaarden, -kenmerken en -elementen van het resterende gebouwencomplex.

Het voorliggende besluit wijzigt het beschermingsbesluit van 19 december 1994. De intentie is niet om het volledige besluit aan te passen aan de actuele beschermingsbesluiten met duiding van de erfgoedwaarden, beheersdoelstellingen, erfgoedkenmerken en -elementen. Het is juridisch niet noodzakelijk om deze elementen toe te voegen.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

9. 1§ Bij het inhoudelijke dossier ontbreekt voor de commissie een duidelijk beeld waar verschillende deelconstructies en onderdelen van de kolenwasserij en -zeverij zich bevinden.

Het advies heeft invloed op het inhoudelijk dossier. Het inhoudelijk dossier werd als volgt aangepast:

Aan de documentatiebijlage bij het inhoudelijke dossier wordt een kaartje toegevoegd met aanduiding van de diverse onderdelen. Op basis van de gegevens van het bouwhistorische onderzoek van 2004 worden de datums van het ontwerp (voor zover bekend) van ieder onderdeel toegevoegd.

9. 2§ De commissie wijst erop dat de documentatiebijlage erg beperkt is. De commissie vraagt om de documentatiebijlage verder aan te vullen.

In de documentatiebijlage wordt opgenomen wat noodzakelijk is om het dossier te begrijpen en onderbouwen. In dit geval gaat het vooral om plattegronden waarop de diverse onderdelen van het kolenwasserijencomplex worden aangeduid. Een verdere aanvulling van de documentatiebijlage met postkaarten, archiefphoto's, bouwplannen, kadastermutaties enzovoort is niet nodig om het opheffingsdossier te begrijpen. Wel wordt er een kaartje toegevoegd aan de documentatie bij het inhoudelijke dossier met de aanduiding van de namen van de onderdelen van de kolenwasserij, met (voor zover mogelijk) aanduiding van het bouwjaar.

Dit onderdeel van het advies heeft invloed op het inhoudelijk dossier. Het inhoudelijk dossier werd als volgt aangepast:

Aan de documentatiebijlage bij het inhoudelijke dossier wordt een kaartje toegevoegd met aanduiding van de diverse onderdelen van het kolenwasserijencomplex. In het inhoudelijke dossier zelf wordt naar de bijlage verwezen met enkel vermelding van de plannen.

9. 3§ De commissie wijst erop dat de maatregelen ter consolidatie van het beschermde deel van de kolenwasserij nergens juridisch worden verankerd.

Dat is inderdaad correct. Het opheffingsbesluit is niet de juiste plaats om dergelijke maatregelen te verankeren. De opheffing van de bescherming is immers geen sloopvergunning. De juiste plaats om de consolidatiemaatregelen te verankeren is in de eventuele vergunning voor de sloop. Die vergunning kan enkel afgeleverd worden door de gemeente (of de provincie). De sloopvergunning van de kolenwasserij 1 en zifferij 2 bevat al de maatregelen voor de stabilisatie van de overblijvende beschermde onderdelen en bepalingen over de afwerking van de nieuw gecreëerde buitengevels. Indien be-MINE een sloopvergunning aanvraagt voor de sloop van kolenwasserij 3, dan

kan de stad Beringen (indien zij wenst een positieve vergunning af te leveren) voorwaarden opleggen voor de instandhouding van het beschermd monument. Ook het agentschap Onroerend Erfgoed zal hierbij een advies kunnen geven op basis van de direct werkende normen voor zover er consequenties zijn voor het deel van de kolenwasserij die beschermd zal blijven. De maatregelen ter consolidatie die in het inhoudelijke dossier zijn opgenomen, geven aan de belanghebbende wel reeds aan waarmee de Vlaamse overheid rekening zal houden voor de beschermde gebouwen.

Dit onderdeel van het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

1.2 Conclusie

Het advies heeft invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit werden aangepast zoals hierboven beschreven.

